

Inez van Loon

Street

δ

Sakkerloot!

‘Onze eigen crew met onze eigen naam,’ zegt Levi overtuigd van zijn zaak. ‘Met dezelfde T-shirts en zo.’

‘Doe normaal, dude,’ zegt Joep hoofdschuddend. ‘Hoe ga je dat nou weer voor elkaar krijgen?’

‘Let jij maar eens op,’ grinnikt Levi.

‘Ach, hoe kom je aan de poen, gast? We moeten sparen voor onze skatetrip. Als dat nog doorgaat...’

‘Ik verzin wel een list. En natuurlijk gaat onze trip door,’ roept Levi uit. Het zal weer niet waar zijn dat Joep tegen hem ingaat. Ze zitten samen op de *bank* in de loods van de oude, verlaten houtzagerij waar Levi en zijn vrienden vorige zomer eigenhandig een skatepark hebben gebouwd.

‘Kom op, we hebben het er nog wel over. Tijd om te skaten,’ zegt Levi, die ondertussen alweer opstaat. ‘Waar blijven Jim en Kees trouwens?’

‘Die komen vanzelf wel opdagen. Ze slaan nooit een dag over, net zoals Cyril.’ Joep stopt snel zijn waterfles weg in z’n rugzak en rijdt achter zijn mattie aan.

Levi is de schans al op gevlogen en probeert een *frontside shove-it*. Hij landt ’m een beetje *sketchy*, maar die heeft hij wel binnen voor vandaag. Hij gaat gelijk weer voor een volgende *try*. Iedere minuut telt, iedere seconde is kostbaar. Wat wil je? Hij heeft maar tot vijf uur vanmiddag de tijd om te blijven.

Het is mei. Echt pure mazzel dat ze nog steeds met hun skatepark in de loods zitten. Vanaf het begin van het jaar hangt de sloop van de houtzagerij dreigend boven hun hoofden.

Februari ging, maart kwam en daarna april... Iedere keer werden ze gered door een beschermengeltje boven en werd de sloop op het laatste moment weer uitgesteld. Ja, tot nu... Nu is er geen ontkomen meer aan, ze hebben een officiële brief gekregen dat ze er aan het eind van de maand uit moeten. Dat gebeurt natuurlijk niet in stilte, ze gaan een echt afscheidsfeestje houden.

‘Hé, dudes!’ Als dat Kees en Jim niet zijn. Ze zitten bij elkaar in de brugklas en dus komen ze na school meestal direct samen naar de loods. ‘Wazzup?’ High fives worden over en weer gegeven. ‘Niks, wat denk jij nou? Ik heb de hele dag op school gezeten,’ zucht Levi. ‘Moet ik ook nog naar wiskundebijles.’

Verschrikt checkt hij zijn horloge. ‘Shit, al zo laat!’

‘En, en... kan je daarna niet nog effe terugkomen,’ vraagt skatemonster Jim met grote ogen.

‘Nee, dat zit er niet in,’ zegt Levi met een diepe zucht.

‘Dan moet ik weer eten, huiswerk maken, misschien nog effe tv kijken en dan naar bed.’ Hij dreunt het hele riedeltje achter elkaar op. Iedereen staat erbij te knikken.

‘Het is niet anders,’ zegt Joep schouderophalend.

‘Ja, wel saai. Iedere dag hetzelfde,’ vindt Jim.

‘Een lichtpuntje dat het bijna zomervakantie is,’ zegt Kees blij.

‘Bijna?! Waar heb je het over, gast? Dat duurt wel even met eerst nog een proefwerkweek,’ valt Jim tegen hem uit.

‘We kunnen alvast onze trip plannen. Of gaat die niet door?’ Weifelend kijkt Kees rond. ‘We zouden toch de eerste dag van de vakantie weg zijn?’

‘Heb jij het er thuis dan al over gehad?’ vraagt Joep schamper.

‘Ikke niet,’ zegt Kees, en hij kijkt de anderen aan.

‘Ja, vaag,’ zegt Levi. ‘Maar m’n timing was niet zo best. Er bleek net een brief van school te zijn gekomen. Dus begon m’n moeder gelijk dat ik zoiets echt kon vergeten als ik bleef zitten, blablabla. Toen ben ik er maar gauw over opgehouden.’

‘Ik heb het ook nog niet gevraagd,’ zegt Jim. ‘Jij dus wel,’ zegt hij tegen Joep.

‘Nou, eigenlijk ook niet,’ bekent die schoorvoetend.

‘En de meiden?’ vraagt Kees aan Levi. ‘Hoe zit het daarmee?’

Levi haalt zijn schouders op. ‘Geen idee. Kath en ik hebben het er in ieder geval niet meer over gehad.’

‘Ja, en Cyril zou de hele vakantie met haar vader op een zeiltocht gaan,’ weet Joep te vertellen.

‘Daarom hadden we de skatetrip ook meteen in het begin gepland, want dan kan ze wel mee,’ zegt Levi. ‘Waar blijft ze eigenlijk?’

‘Ze is met Rakker en Rufus naar de dierenarts, geloof ik. Als ze nog tijd overhad, kwam ze langs,’ meldt Kees.

‘Wat moeten die honden daar nou? Daar is toch niks mis mee?’ vraagt Jim bezorgd. ‘Ik ben gek op die beesten.’

Iedereen begint te lachen, alsof ze dat niet allemaal weten.

‘Onze hondenfluisteraar,’ grinnikt Kees, en hij begint tegen Jim aan te duwen. ‘Ze krijgen gewoon een inenting.’ Kees krijgt een harde duw terug en struikelt over z’n board.

‘Verrek, dat is waar ook,’ zegt Levi geschrokken tegen Kees.

‘Wij moeten morgen ook met onze konijnen naar het inloopspreekuur.’

‘Met Sam en Dolly P?’ vraagt Jim.

‘Ja,’ zegt Kees, die overeind krabbelt. ‘Die krijgen een prik tegen de konijnenziekte of zo.’

‘Wie noemt z’n konijn nou naar Dolly Parton?’ zegt Jim lachend tegen Kees. Ze beginnen weer tegen elkaar aan te duwen. ‘Daar is mijn vader fan van!’ roept Kees, die inmiddels onderop ligt.

Levi checkt z’n horloge weer en rijdt er als de bliksem vandoor. Hij maakt een *lazerflip*. Weer een beetje sketchy, maar...

‘Het kan ermee door,’ is de mening van zijn vrienden.

‘Je hebt beter laten zien,’ vindt Jim als Levi na een paar tries weer hijgend terugkomt.

‘Het is wel je favoriete trick van de laatste tijd,’ plaagt Joep.

‘Wanneer ga je weer eens wat nieuws doen?’ Hij geeft een knipoog naar de rest.

‘Net zo lang totdat ie helemaal perfect is. Krijg ’m steeds beter onder de knie. Maar iets heel anders nu. Ik heb er effe over nagedacht, Kath is er dit weekend weer en dan gooien we gelijk alles in de bespreking. Hoe we die trip gaan aanpakken en zo...’

‘We moeten het ook nog hebben over het afscheidsfeest,’ vindt Joep. ‘Dat zouden we toch met Pinksteren doen?’

‘En dat is al bijna,’ zegt Kees.

‘Wanneer dan?’ vraagt Levi verbaasd.

‘Volgend weekend!’ zegt een meisjesstem.

‘Dan al?!’ zegt Levi nog, maar hij wordt overstemd door het geblaf van honden.

‘Hoihoi!’ roept Cyril. ‘Ik heb ze maar even meegenomen. Anders had ik ze eerst naar huis moeten brengen en dan had ik geen tijd meer gehad om te komen. Maar volgend weekend is het Pinksteren, hoor!’

‘Hé, Cyril, met Rakker en Rufus!’ Ze kennen haar nog maar sinds de kerstvakantie, maar ze hoort al helemaal bij de crew.

Uitgelaten springen de honden tegen iedereen op, terwijl Cyril boksen uitdeelt. Jim ligt gelijk weer op de grond te dollen, maar dan zien Rakker en Rufus iets leukers... Luid blaffend rennen ze achter Kees en Levi aan, die op hun skateboard rondrijden. En door het dollen heen proberen ze naar hun boards te happen. Het is een kabaal van je welste.

‘Ik zal ze zo meteen aanlijnen, hoor!’ roept Cyril, die druk aan de praat is met Joep en ondertussen haar spullen onder de bank legt, zoals iedereen altijd doet. Dan gooit ze haar lange blonde haren naar achteren en rijdt ze met haar skateboard op Rakker en Rufus af. Die nemen een ander slachtoffer bij de deur te grazen.

‘Sakkerloot!’ horen ze keihard vloeken.

‘Sakkerloot! Als dat Harry niet is!’ zegt Levi tegen Jim.

In alle drukte hebben ze hem niet horen binnenkomen.

Samen gaan ze hem bevrijden. ‘Af, Rakker! Af, Rufus!’ roept Cyril hard tegen haar honden.

‘Sakkerloot!’ moppert Harry weer als ie opstaat en z’n kleren rechttrekt. ‘Op zo’n warme begroeting had ik nou ook weer niet gerekend.’

‘Wat hebben we jou lang niet gezien!’

‘Ja, voor het laatst bij de supermarkt, een paar dagen geleden.’ Harry is een zwerver die daar bij de deur de daklozenkrant verkoopt. Een tijdlang heeft hij in de loods naast hen gewoond.

‘Mijn koffer,’ zegt hij opgewekt, en wijst naar een plastic winkeltasje dat nog bij de deur staat.

‘Want ik kom terug.’

‘Terug?’ Verbouwereerd kijkt iedereen hem aan.

‘Maar we moeten er hier bijna uit,’ zegt Levi verschrikt.

‘Daarom juist. Ik heb tegen Joke gezegd dat Harry hier nog effe

wil logeren... om samen met jullie het einde mee te maken.'

'Maar je kreeg toch een huis van de gemeente?'

'Ik was van de week aan het loket. *We hebben nog geen passende woonruimte gevonden, meneer Harry,*' praat hij de ambtenaar na.

'Ik word soms ook wel een beetje tureluurs van Joke, hoor,'

fluistert Harry tegen Levi en Jim als hij ziet dat Cyril druk bezig is met het aanlijnen van haar honden. 'Of ik m'n tanden wel gepoetst heb. Ze wil nu ook steeds m'n haren bijknippen, hihhi.

Je snapt het wel, hè?'

'Ja, ik snap het wel,' zucht Levi.

'Maar dadelijk sta je weer op straat.'

'Ach, ik mag zo terug bij het Leger des Heils. Harry heeft daar nu zo veel vrienden, hihhi. Ik heb er zelfs een baantje in de keuken. En ik mocht van Joke alleen terug naar de loods als ik daar nog iedere avond kom eten. Ik zal wel moeten, hihhi, voor mijn werk: aardappelen schillen, afwassen en zo.'

'Zozo, Harry, twee banen.' Kees steekt z'n duim omhoog.

'Is dat nou jouw meisje?' fluistert Harry te hard tegen Jim, en hij wijst naar Cyril.

'Nee, natuurlijk niet! Ik blijf vrijgezel,' fluistert Jim terug.

'O, en hoe is het met Kath?' vraagt Harry aan Levi.

'Top! Overmorgen is het weekend en dan is ze er weer.'

'En hebben jullie nog wat bijgeleerd? Laat maar eens een paar kunstjes zien.' Harry klimt op de bank.

Dat is niet tegen dovemansoren gezegd. Harry is nog niet uitgesproken of Kees maakt een *kickflip nosewheelie* op het *manual plateau* die... hij landt. Tegelijkertijd maakt Jim een *backside lipslide* over de *rail* en komt er goed van af.

Ondertussen maakt Levi zijn gedroomde *lazerflip*, gewoon *flat*, en Joep gaat voor een *backside disaster* op de *quarter*.

Die lukt pas na drie tries... Cyril doet dezelfde disaster, maar leunt iets te ver naar achteren. Als ze terug de *quarter* in wil rijden, glijdt ze weg en...

'Au!' weergalmt het door de loods. Ze komt op haar kont terecht... De honden, die aangeliend zijn aan de stellingen aan de muur, beginnen onmiddellijk te blaffen.

‘Ik had ook beter moeten inskatén,’ moppert Cyril, en grijpt naar haar billen. ‘Rustig!’ roept ze naar haar honden. Ze gaat naast Harry op de bank zitten.

‘Meisje, toch, doe nou maar rustig,’ zegt hij hoofdschuddend. Met een vuile blik kijkt ze Harry aan. Stilzwijgend zitten ze een paar minuten naast elkaar terwijl de rest lekker doorskatet. ‘Heeft u...’ begint ze dan.

‘U? Ze zeggen hier allemaal jij, hoor,’ giechelt Harry.

‘Ik ken u, ik bedoel je, natuurlijk minder lang dan de rest. Maar wat ik me eigenlijk afvraag, heeft u nog wel eens naar die woonboot geïnformeerd?’

Er verschijnt een diepe denkrimpel op het voorhoofd van Harry.

‘Woonboot?’ vraagt hij nog een keer voor de zekerheid.

‘Ja, woonboot,’ zegt Levi, die een gedeelte van het gesprek heeft opgevangen en er nieuwsgierig bij komt staan.

‘Ja,’ legt Cyril verder uit. ‘Ik woon met mijn vader op een woonboot achter de cacao-fabriek, waar het nieuwe skatepark van het dorp komt.’

Harry knikt en dan vervolgt Cyril: ‘Nou, een eindje verder bij onze boot vandaan ligt een ouwe schuit die te huur staat. Van de winter hebben we er een keer met z’n allen door de ramen gekeken. Het moet opgeknapt worden, maar ziet er hartstikke cool uit. Ja, toch, Levi?’

‘Absoluut.’

‘Nou, die boot is nog steeds te huur en dan zou Harry vlak bij zijn werk wonen, want het is toch nog steeds de bedoeling dat u... je de opzichter van het nieuwe skatepark wordt?’ vraagt ze dan weifelend aan Harry.

‘Jazeker dat Harry de opzichter wordt!’ antwoordt hij vol trots.

‘En nou je het zegt, er staat me iets bij van die woonboot. Ach, vast veel te duur voor mij. Ik zal het nog eens navragen. Goeie tip, meisje. Cyril heet je toch?’

‘Ja,’ zegt ze, maar ze wordt afgeleid door Kees.

‘Je houdt het toch niet voor gezien voor vandaag?’ roept hij lachend naar haar.

Meteen staat Cyril op, terwijl Harry ook de bank afstapt.

‘Ik ga eens kijken in mijn eigen afdeling.’

‘Ja, kom je weer skaten?’ roept ook Jim enthousiast in het voorbijgaan naar Cyril. Hij rijdt Harry, die met zijn tasje naar de volgende loods sloft, bijna overhoop.

Nog een beetje twijfelend kijkt Cyril rond. Eerst aait ze haar honden, die half maffend op de grond naast de bank liggen. Ze komen direct overeind als hun baasje op haar skateboard springt. In het begin nog ietwat voorzichtig, maar dan steeds sneller maakt ze rondjes om in te skaten. Rakker en Rufus blaffen om het hardst. Een *ollie*... dan een *kickflip* en ze vliegt de quarter weer op. En ja hoor, ze gaat er gelijk weer voor en probeert een backside disaster en... landt ’m bijna perfect.

Iedereen kijkt toe, iedereen klapt.

‘Sak-ker-loot!’ horen ze dan ineens een woedende Harry roepen. Hij staat in de deuropening van zijn loods en zwaait om aandacht.

‘Wat is er?’ Verbaasd rijden ze op hem af.

‘Mijn loods is dus ook skatepark geworden?’ briest hij.

‘Je kan je kont niet keren of jullie hebben er alweer zo’n, zo’n... springding neergezet.’

Met z’n allen lopen ze mee naar binnen.

‘Dat is een *curb*,’ legt Levi uit. ‘Je moet je niet zo opwinden, want wie zou er hier niet meer terugkomen?’ Vragend kijkt hij Harry aan.

‘Nou,’ zegt Jim er gelijk achteraan. ‘En toen dachten we: dan pakken we de tweede loods erbij en breiden het skatepark uit. En een *curb* hadden we nog niet.’

Alle ogen zijn gericht op de *curb*, twee op elkaar gestapelde houten pallets waarop timmermannen Jim en Kees een metalen hoeklat hebben geslagen.

‘Het is me wat,’ moppert Harry, die langzaam weer bedaart.

‘Jullie weten toch dat ik van m’n rust houd?’ sputtert hij nog tegen.

‘Ja, Harry, dat weten we maar al te goed. We zullen hier alleen maar op tijden skaten dat jij met de daklozenkrant bij de supermarkt staat,’ belooft Levi plechtig.

‘Hmm,’ broemt Harry. ‘En nog zoiets. Waar is mijn matras

gebleven?’ Hij kijkt zoekend rond.

‘Oeps, die ligt in de derde loods,’ zegt Joep verschrikt.

‘Gebruiken we nu om overheen te springen,’ legt hij uit. ‘Kom op, Kees, dan leggen we die effe terug,’ zegt hij gauw voordat Harry iets kan zeggen.

‘Ja,’ zegt Jim met z’n handen in zijn zij. ‘Een *switchflip*, een *backside flip*, *heelflip*, *kickflip*, *shove-it*, *fakie shove-it*, *nollie*... gaat lekker over een matras, hoor.’

Harry kijkt hem verbolgen aan en Cyril gebaart Jim om z’n mond te houden. Nog even sprakeloos kijkt Harry toe als ze de matras weer op z’n oude plek terugleggen. Cyril zet ondertussen de bierflesjes met stompjes kaars er weer netjes omheen.

‘Zo ziet het er weer gezellig uit,’ zegt ze.

‘Is het weer oké zo?’ vraagt Levi, en kijkt Harry onderzoekend aan.

Harry knikt en doet z’n rode dasje af.

‘Zullen we je dan nu maar even alleen laten?’

‘Ja, doe dat maar,’ bromt Harry. Hij legt zijn opgevouwen dasje als kussen op de matras en gaat erop liggen met zijn handen onder z’n hoofd.

‘Nou doe!’ Ze lopen allemaal weg.

‘Doe!’

‘Leuk dat je er weer bent,’ zegt Levi, die nog even om de hoek kijkt.

‘Ja, leuk om terug te zijn,’ bromt Harry. ‘Maar wil je dan nu de deur goed achter je dichtdoen?’

Sam & Dolly P

Levi racet op z'n fiets over straat. Vorige keer was ie ook al te laat en dat moet hem nu niet weer overkomen. Z'n moeder was razend toen ze het hoorde. Het is warm voor de tijd van het jaar, zelfs een beetje benauwd, en het begint zacht te motregenen. Hij gaat nog harder rijden om voor de bui binnen te zijn, want hij wil niet dat zijn skateboard nat wordt. Hij slaat de nieuwbouwwijk in en komt aan op het woonerf waar zijn bijlesleraar woont. In het midden is een speelpleintje met een glijbaantje, een wip en schommels en zo. Er staan ook een paar bankjes. Het geheel maakt een miezerige en verlaten indruk. Hij kijkt nog een keer naar de bankjes. Perfecte curbs, denkt hij zuchtend. Ze waren hem natuurlijk al eerder opgevallen. Maar misschien kan ie ze vandaag na afloop nog wel effe skaten. Niet eens zo'n slechte timing, wiskundebijles als het regent. Als het straks maar droog is. Fluitend zet hij z'n fiets op slot en belt aan. Er wordt opgedaan door een meisje.

Zo, wat een lekker ding!

'Hoi!' zegt ze. 'Ik ken jou van school!'

Shit! Nou herkent hij haar. Een klas boven hem én dus de dochter van zijn bijlesleraar.

'Jij heet toch Levi?'

Hij hoort zichzelf mompelen: 'Ja, en jij?'

'Bo,' zegt ze lachend.

'Stuur Levi maar door!' roept een mannenstem van boven.

Opgelaten loopt Levi langs Bo de trap op. Even later zit hij met haar vader aan tafel in zijn werkkamer en kijkt door het raam.

De motregen is gestopt, de zon breekt door. Levi kreunt en steunt. Z'n kop barst uit elkaar... Vergelijkingen, hij snapt er geen bal van. Met alle geduld van de wereld legt zijn bijlesleraar het hem voor de zoveelste keer uit. Dan lukt het hem zowaar om een som goed te maken. Af en toe werpt Levi stiekem een blik op z'n horloge, de tijd lijkt niet vooruit te gaan. Hij staart weer door het raam naar de perfecte curbs beneden op het pleintje.

Terwijl er door zijn kop gaat: als die man maar niet aan Bo doorvertelt hoe stom hij is met wiskunde. In gedachten ziet hij alle leuke meisjes uit de derde (en dat zijn er nogal wat) bij elkaar staan smiespelen in de hal van de school en giechelend naar hem wijzen als hij langsloopt.

En dan ineens is het voorbij. ‘Laten we er maar mee ophouden voor vandaag, want ik geloof niet dat ik nog tot je doordring,’ zegt de bijlesleraar hoofdschuddend. ‘Je huiswerk voor de volgende keer is...’

Levi weet niet hoe snel hij weg moet komen en holt de trap af. Etensgreuren komen uit de keuken en Bo is gelukkig nergens te bekennen. Hij is nog niet buiten of kijkt meteen naar het asfalt op straat. Droog! Yes, het kan niet beter! Levi steekt over en gaat regelrecht op zijn doel af: de curbs op het pleintje.

Zijn beloning voor een uur keihard werken. Er is niemand op dit tijdstip. Hij kan niet wachten om het uit te proberen.

Opgetogen zet hij z’n board met de trucks op de rand van het eerste het beste metalen bankje. Dat kan alleen maar goed glijden... Hij duwt z’n board een paar keer heen en weer.

Hè, stroef? Hoe kan dat nou? Hij kan het niet uitstaan, de bankjes zagen er van een afstand zo perfect uit.

Vast aluminium. Dat zit tegen. Voor de volgende bijles waxinelichtjes bij z’n moeder pikken. Zal hij het bankje mee moeten insmeren om de boel gladder te maken voordat hij eroverheen kan *grinden*. Balend stapt hij dan maar op z’n fiets om naar huis te gaan. Volgende keer beter!

Onderweg denkt Levi aan het plan om in de zomervakantie met z’n allen een trip van een week of zo te maken. Ze hebben het er de laatste tijd eigenlijk niet meer over gehad, het leek nog zo ver weg. Het schooljaar lijkt eindeloos traag voorbij te kruipen en dan ineens is het weer zomervakantie. Zo gaat het altijd.

In de eerste week van de vakantie willen ze door het land reizen om skatespots en parken te bezoeken. Geen idee of hij van zijn ouders mee mag. In ieder geval niet als hij blijft zitten...

En het gaat de laatste tijd niet zo best op school.

In het begin van het jaar hadden zijn ouders al eens gedreigd met